

Predmet: Mitrović Radoslav i drugi – slučaj Suva Reka/Suharekë
Broj predmeta: K.V. br. 2/2006

Glavni pretres: 5.03.2007.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Nebojše Milojevića

Svedok je bio pripadnik rezervnog sastava policije Suva Reka/Suharekë. Radio je na izdavanju ličnih dokumenata i uverenja. Kada je počelo bombardovanje njegova služba je izmeštena u jednu fotografsku radnju. Izdavao je bonove za gorivo i zelene kartone za prijavljivanje izbeglica koje su sa sela dolazile u Suvu Reku.

Sutradan pošto je počelo bombardovanje otišao je samoinicijativno na zvonik pravoslavne crkve. Bilo je popodne, kada je otišao na zvonik, između 16:00 i 19:00 časova. Smatrao je da će u samom zvoniku biti najbezbedniji. Zatekao je rezervistu polcije Novicu Đorđević. Svedok je nosio pušku.

Predočavanje iskaza iz istrage

Predsednica Veća je predočila svedoku da je u istrazi rekao da je dobio zaduženje da stražari na zvoniku. Svedok je objasnio da ga je bilo sramota da prizna da je otišao na zvonik da bi se sakrio. Na zvoniku je proveo nekoliko sati i u toku noći vratio se kući. Sutradan je nastavio da radi na svojim poslovima u fotografskoj radnji.

Svedok sa zvonika nije mogao da vidi policijsku stanicu, Reštanski put i autobusku stanicu. Predsednica Veća mu je predočila iskaz svedoka Novice Đorđević u kojem on kaže da se sa zvonika vidi deo dvorišta policijske stanice i Reštanski put. Svedok je ostao pri tvrdnji da to ne može da se vidi.

Predsednica Veća je predočila svedoku da je u istrazi rekao da se sa zvonika dvorište autobuske stanice lepo vidi, jer je neograđeno, našta je svedok odgovorio da nije razmišljao o tom pitanju u istrazi i da sada misli da se dvorište autobuske stanice može videti sa zvonika.

Prvi put je čuo za stradanje porodice Bersiha kada je saslušan 9.06.2005.

Saslušanje svedoka Milovana Fatića

Svedok je bio pripadnik rezervnog sastava policije u Suvoj Reci/Suharekë. Kada je počelo bombardovanje bio je u policijskoj stanici. Sutradan [25.03.1999] je raspoređen na punkt Topličani/Topliqan-Đinovac/Gjiaoc, kod nekog mosta, sa zadatkom da sa grupom policajaca obezbeđuje put Suva Reka/Suharekë-Prizren. Na tom mestu svedok je ostao pet, šest dana. Hranu su im donosile kolege ali se ne seća tačno ko.

Kada se svedok vratio u Suvu Reku/Suharekë policijska stanica je bila izmeštena u Dom zdravlja. Svedok kategorički tvrdi da nije dežurao na zvoniku, kao što kaže svedok Novica Đorđević, čiji mu je iskaz predočen. Pored policajaca iz OUP Suva Reka/Suharekë u gradu su bili smešteni i pripadnici 37 i 87 odreda PJP. Bili su stacionirani u hotelu *Balkan*. Pripadnici 87 odreda imali su plave maskirne uniforme a iz 37 odreda nosili su i plave i zelene maskirne.

Za ubistvo porodica Berisha čuo je nakon što je izbegao sa Kosova, u nekoj televizijskoj emisiji. Najbolje je poznavao i bio mu je prijatelj Afrim Berisha. Poznavao je Jashara Berishu koji je radio na pumpi.

Svedok je bio zadužen sa jednom ručnom bombom. Zna da je bilo par policajaca koji su takođe bili zaduženi bombama. On je razdužio bombu uoči napuštanja Kosova, u junu 1999.

Fond za humanitarno pravo